

Derfor kan man ikke kun se det fra én parts side, man bliver nødt til at have helikopteroverblikket, og det er det, jeg synes man mangler, både når hr. Holger K. Nielsen og hr. Keld Albrechtsen taler fra denne talerstol.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Balance i tingene kan der altså åbenbart ikke komme, når det gælder våben til parterne.

Jeg vil godt bore lidt i den der historiske redøgørelse, for jeg synes da egentlig, det er interessant. Jeg forstår det sådan, at regeringspartierne er kommet for skade på et tidspunkt at love, at de ville gribe ind over for bistanden. Ifølge hvad jeg har læst på Ritzau i hvert fald, var der i går faktisk forhandlinger mellem regeringspartierne, hvor Dansk Folkeparti også skulle have været inddraget – det kan hr. Skaarup jo bibringe os yderligere oplysninger om – med henblik på at bruge et flertal i Folketinget til virkelig at rette et angreb på bistanden.

Så er regeringen åbenbart kommet på bedre tanker. Det skal den jo så ikke have skæld ud for. Regeringen slinger noget i den her sag, men det er da altid godt, når den slinger til den rigtige side i bistandsspørgsmålet. Jeg synes bare, det ville være interessant, hvis Folketinget og offentligheden kunne få lidt flere oplysninger om, hvad det har været, der har styret regeringens hånd i den her sag.

(Kort bemærkning).

Holger K. Nielsen (SF):

Når man hører hr. Troels Lund Poulsen, skulle man tro, der var tale om to ligeværdige parter, der stod over for hinanden. Det er jo ikke tilfældet. Der er tale om to meget ulige parter, som står over for hinanden, og et af de helt store problemer omkring det her er at få presset Israel til at gøre indrømmelser, ikke mindst fordi Israel i USA har en meget, meget trofast allieret. USA har jo stort set set igennem fingre med næsten hvad som helst, som den israelske regering har gennemført.

Hvis EU skal spille en rolle, giver det jo ikke mening, medmindre man også er villig til at lægge pres på Israel. Der har EU ikke særlig mange instrumenter at spille på. Det er jo sandheden, og det er en af de tragiske sandheder i det her. Men et af de instrumenter, man har at spille på, er faktisk de økonomiske aftaler.

Så er det, jeg spørger Venstres ordfører som repræsentant for den danske regering: Er den danske regering villig til at bruge de økonomiske instrumenter, der ligger i handelsaftalerne, til at lægge et maksimalt pres på Israel for at få fredsprocessen i gang igen?

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Hr. Troels Lund Poulsen, og derefter tror jeg, vi er tilbage i ordførerrækken.

(Kort bemærkning).

Troels Lund Poulsen (V):

Til hr. Keld Albrechtsen og hans ønske om en historisk redøgørelse kan jeg sige, at nu foregår forhandlingerne jo ikke over Ritzaus Bureau, og det er nok meget heldigt, for det er jo ikke altid de rigtige oplysninger, der kommer rundt på Ritzaus Bureau.

I forhold til den slingrekurs, som hr. Keld Albrechtsen antyder, kan jeg sige: Der er slet ikke tale om nogen slingrekurs her. Der ligger en meget, meget klar vedtagelse, som er bredt politisk accepteret. I Venstre lægger vi ekstremt meget vægt på, at vi udenrigspolitisk har en bred vedtagelse med så mange partier som overhovedet muligt, men den diskussion, vi har omkring udviklingsbistand, er jo ikke en diskussion, som nødvendigvis skal tages i Folketingssalen i dag – på ingen måde.

Derfor vil jeg bare sige, at for Venstre er det afgørende, at vi har en bred politisk enighed om det her spørgsmål. Det lader det så ikke til at vi får Enhedslisten til at gå med på, men nuvel, sådan er livet en gang imellem.

Til hr. Holger K. Nielsen og hans ønske omkring EU og de økonomiske foranstaltninger og også betragtningerne omkring, at vi ikke har med to parter at gøre, som på nogen måde er lige: Nej, det er ganske rigtigt, det er ikke de samme størrelser. Det har jeg heller ikke på noget tidspunkt hævdet i min tale i dag. Men selv om vi fra dansk side aktivt gennem EU – som hr. Holger K. Niensens parti jo desværre ikke er så begejstret for – skal arbejde for at lægge pres på processen, så nytter det jo ikke noget, hvis det er sådan, at processen ikke kommer i gang.

Det er derfor, den vedtagelse ser ud, som den gør i dag. Det er nemlig en afbalanceret politik, og det er ikke det, jeg hører, når jeg hører hr. Holger K. Nielsen og hr. Keld Albrechtsen udtale sig. Så er der kun én part, der er forsmået, og det er palæstinenserne.